

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercja w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

L w ó w, 20. marca. Prywatny telegram z dnia wczorajszego wieczór donosi, że Jej ces. Wysokość Arcyksiężniczka Gizela ma się lepiej, i powraca do stanu zdrowia.

W i e d e Ń, 20. marca. Nadeszły wczoraj telegram Cesarza Meksykańskiego z St. Nizaire donosi: Ochotnicy austriacy przybywszy zaledwie w głąb kraju odnieśli świetne zwycięstwo.

P e t e r s b u r g, 19. marca. „Journal de St. Petersburg“ oświadcza, że najnowsze wypadki w środkowej Azji nie mają na celu rozszerzenie granic Rosyi, lecz ustanowienie granic przez uzyskanie nieprzerwanej linii granicznej i komunikację z ludami pojmującymi dobrodziejstwa pokoju i handlu a nie trudniącymi się rabunkiem.

Cześć urzędowa.

Obwieszczenie.

Stosownie do najwyższego postanowienia z dnia 6. marca b. r. rozporządza się:

1. Z dniem 18. kwietnia 1865 roku znosi się stan oblężenia w Królestwie Galicyi z Krakowem, i z tym dniem traci moc obowiązującą rozporządzenia wyjątkowe wydane w celu przeprowadzenia i wykonania stanu oblężenia.

2. Śledztwa karne na dniu 18. kwietnia 1865 roku przeciwko osobom stanu cywilnego w sądach wojskowych jeszcze w toku będące, mają przejść do przynależnych sądów cywilnych, rekursa zaś przeciw wyrokom zapadłym przed tym dniem w sądach wojskowych względem osób cywilnych, pozostawiają się kompetencji wyższych sądów wojskowych.

Lwów, 20. marca 1865.

C. k. Namiestnik i komenderujący generał.
Franciszek Baron Paumgarten m. p.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 20. marca.

Z Przemysła otrzymaliśmy wczoraj wiadomość telegraficzną, że w nocy z 18. na 19. b. m. powstał tam pożar przez nieostrożność i zgorzało pięć domów przy ulicy lwowskiej.

Stan zdrowia Arcyksiężniczki *Gizeli* polepszył się już cokolwiek. Drugi buletyn lekarzy (pierwszy podajemy pod właściwą rubryką) donosi, że zapalenie płuc ogranicza się tylko na lewej dolnej konczynie; przytem ustały już objawy plewrowe i gorączka zmniejszyła się. *Jen. kor.* powiada, że słabość młodej Arcyksiężniczki sprawiła bardzo przykre wrażenie w stolicy, i że wszędzie objawia się dla niej nadzwyczajna sympatya.

Przedwczoraj miały posiedzenie obie izby Rady państwa. W izbie panów toczyły się dalsze rozprawy nad sprawozdaniem komisji finansowej o wnioskach komisji do kontrolowania długów państwa. Punkty 2 do 5 wniosku komisyjnego przyjęte zostały bez odmiany. Nad punktem 6., który żąda, ażeby niepotwierdzać uchwały izby deputowanych, uznającej w niesprzedaniu wszystkich obligacji angielskiej pożyczki loteryjnej z r. 1860 emisji I. naruszenie artykułu VI. ustawy finansowej na rok 1862 toczyła się dłuższa debata, która skończyła się jednak jednogłośnie przyjęciem wniosku komisji. Drugim przedmiotem porządku dziennego było sprawozdanie komisji finansowej o przyjętym w izbie deputowanych projekcie ustawy względem znizienia istniejących w *Siedmiogrodzie podatków osobowych*, ale niepowzięto jeszcze żadnej uchwały na tem posiedzeniu.

W izbie deputowanych wniósł sprawozdawca wydziału finansowego deputowany *Taschek* imieniem tego wydziału wniosek naglący, ażeby izba dozwoliła natychmiast przedłożyć sobie sprawozdanie o wniosku sądowym względem dalszego poboru dodatków do stałych podatków na miesiące kwiecień, maj i czerwiec. Izba uznała nagłość wniosku i przyjęła ustawę bez debaty przy drugim i trzecim odczytaniu. Z porządku dziennego przypadała potem specjalna debata nad ustawą względem wymiaru, rozpisania i poboru podatku zarobkowego i dochodowego od przedsiębiorstw kolei żelaznej. Skutkiem wniesionej jednak przez dep. *Kurandę* petycji gminy miejskiej Wiednia w tej sprawie uchwaliła izba na wniosek deputowanego *Dra Grossa* zawiesić obradę i rzeczoną petycję oddać wydziałowi do ocenienia. Drugim przedmiotem porządku dziennego było pierwsze odczytanie wniosku *Dra Bergera* względem

objaśnienia §. 13. ustawy zasadniczej. *Dr. Berger* motywował swój wniosek, a większość izby uchwaliła oddać tę sprawę osobnemu wydziałowi z 9 członków, wybranych z całej izby. Wybrani zostali do tego wydziału: *Berger*, *Waser*, *Hassmann*, *Pankratz*, *Zimmermann*, *Lapenne*, *Pratobevera*, *Grocholski* i *Khuenberg*.

Dalszy pobór podatków na drugi kwartał roku bieżącego musi być znowu przez radę państwa prowizorycznie przyzwolony, ponieważ budżet niemógł być jeszcze nawet izbie deputowanych przedłożony pod obradę. Minister finansów przedłożył odnośny projekt ustawy na posiedzeniu z 15. b. m. i wniosek ten będzie traktowany jako naglący, gdyż zbliża się już koniec pierwszego kwartału. Dość przytoczyć tylko te fakta dla zbitcia wszystkich rozumowań, że traktowaniem budżetu w formie skróconej, z przyjściem do porządku dziennego nad wnioskiem *Vrintsa* i odrzuceniem odnoszących się do tego propozycji rządu niestracono wcale czasu. Na bieżące półrocze jest ułożenie budżetu z r. 1865 dziełem pośmiertnym, którego praktyczny wpływ wcale nie będzie wielki. Niestety zachodzi słuszną wątpliwość, czy z początkiem trzeciego kwartału przyjdzie już do skutku ustawa finansowa. Rozpoczynająca się wkrótce debata w izbie deputowanych nad budżetem pokaże dopiero, jak wiele czasu zajmą układy między rozmaitemi czynnikami prawodawstwa.

Dnia 16go rozpoczął się drugi proces polski w Berlinie; stawają w nim obwinieni, którzy się sami nie stawili w procesie zeszczytym i zaocznie skazani zostali, lub stawić się nie mogli, a następnie zgłosili się, tudzież ci, którzy nie byli jeszcze objęci pierwszym aktem oskarżenia, jak również ci, na których nie zapadły w przeszłym procesie wyroki. W ogóle stało się 28 oskarzonych. *Królikowski*, naczelnik przedsiębiorstwa żeglugi parowej na Wiśle, który przeszłego roku uszedł ze szpitala, nie stawił się. Przyjdując w sądzie znowu wiceprezes sądu kameralnego *Büchtemann*, oskarżycielami są naczelnik prokurator *Adelung* i prokurator *Mittelstaedt*; obrońcy *Brachvogel*, *Holthoff*, *Lewald*, *Deyks*, *Janecki* i *Szuman* z *Samostrzela*. Wszysey oskarżeni są trzymani w areszcie śledczym. Akt oskarżenia zajął pierwsze posiedzenie.

Jak donoszą z *Rzymu*, kazał Ojciec święty zaraz po audyencji hrabiego *Sartiges* na dniu 4. b. m. wezwać do siebie kardynała *Antonelli* i polecił mu zwołać jeszcze tego samego wieczora kardynałów do Watykanu, co dzieje się zwykle przy ważnych sprawach stolicy apostolskiej. Kardynałowie jednak zachowują obrady swoje w tajemnicy, i przeto niewiadomo jeszcze nad czem obradowano. — Cześć francuskiej armii okupacyjnej gotowała się już do powrotu do Francji, i przeto zaczyna się już przekonywać dwór rzymski, że rząd francuski w przeciągu dwóch lat dopełni ściśle klauzuli konwencji wrześnieowej względem ewakuacji *Rzymu*.

W *Sztokholmie* zdarzały się w zeszłym tygodniu przez kilka wieczorów *zgiełki uliczne*; kilkakrotnie musiały występować wojska i aresztowano wiele osób. Tumultanci żądali po prostu usunięcia dyrektora policji *Wallenberga*, który w czasie rozruchów marcowych w roku zeszłym i później też przy niektórych sposobnościach występował z nadzwyczajną surowością. Dnia 7. wieczorem powybiły tłumy ludu, zebrane na placu *Gustawa Adolfa* i przed urzędem policji okna w kilku strażnicach policyjnych. Minister sprawiedliwości *baron de Geer* nakazał znowu śledztwo a oraz skonfiskowanie pamfletu wymierzonego przeciw dyrektorowi policji.

Budżet wojenny.

III.

Przechodząc zaś do wyjaśnienia czasu służby pod bronią przy piechocie, powiedzieliśmy już, iż rząd dla utrzymania licznych kadrow officerów i podofficerów z uwzględnieniem finansów państwa, komplet ile możności ograniczył. W piechocie znizono komplet do 54 ludzi w kompanii, co ze względu na komplet wojenny 130 ludzi, na ubytek naturalny, na uczniów podofficerskich i rzemieślników, wymaga w przecięciu dwuletniej obecności pod bronią. Jest to wprawdzie bardzo mało, lecz usilnym staraniem officerów i podofficerów udać się może, wykształcić żołnierza ile być może do swego zawodu.

Inaczej rzecz się ma co do strzelców.

Strzelcy jako broń zupełnie wyłącznie używani bywają.

Byłoby to zapoznaniem ich przeznaczenia, gdyby ich uważano jako harcery zmasowanej piechoty.

Piechota dziś bije się z równą łatwością tak w szykach otwartych jak i zamkniętych. Sama ona wprowadza się w utarczkę, sama rezerwą swą ściga pobitego nieprzyjaciela, sama zresztą zastania swój odwrót.

Strzelcy jako broń trudniejsza, mają przeznaczenie: Muszą oni brać udział w dalekich rozjazdach bądź sami bądź w połączeniu z lekką jazdą i bateriami konnemi, muszą atakować punkta

szczególnie do ataku trudne, bronić zaś upornie stanowczych miejsc w pozycjach odpornych; na nich polega bezpieczeństwo armii w rozległym znaczeniu, do tego zaś wszystkiego potrzeba łatwości pojęcia i energii wykonania, potrzeba dać sobie radę w najtrudniejszych sytuacjach życia wojennego, tak obfitego w rozliczne wypadki — wszystko to strzelcy dokonywać muszą. W ten czas to dopiero utrzyma się duch strzelców w całej żywości jak dotąd, i pojmie się dla czego do strzelców ludzi właściwych tak starannie wybierają.

Samo użycie lepszego materiału w ludziach uzbrojenie ich doskonałe, nie wystarczy jeszcze do uformowania doskonałej broni strzeleckiej.

Zaprzeczyc nie można, iż Tyrole i rekruty pochodzący z gór wkrótce na strzelców wykształcić się dają, lecz ażeby przejęli się prawdziwym duchem żołnierskim, zostać muszą dłuższy czas pod bronią, co z resztą koniecznym jest przy innych rekrutach, jeżeli materiał wykształcony być ma odpowiednio do celów swoich.

Rząd ograniczył czas pozostania pod bronią przy strzelcach do dwóch lat $5\frac{1}{2}$ miesięcy, co odpowiada kompletowi 70 ludzi w kompanii — to prawdziwe minimum. (D. c. n.)

Monarchia Austriacka.

Wiedeń, 18. marca. (Nowiny dworu.) *Gazeta wiedeńska* ogłasza następujący pierwszy buletyn o słabości Arcyksiężniczki *Gizeli* z 17. b. m. o 2. godzinie w południe: „Jej cesarzew. Mość Arcyksiężniczka *Gizela* zachorowała na zapalenie lewego skrzydła płuc i błony płucowej. Słabość zaczęła się dnia 15. b. m. przed południem nagle dreszczem, po którym nastąpiły gwałtowne objawy gorączkowe, które trwają dotąd w równej prawie mierze. — Dr. Widerhoffer.“

Wielka Księżna rosyjska *Marya* przybyła tu wczoraj zrana w towarzystwie hrabiego Strakanowa i 15 innych osób należących do towarzystwa i do dworu, i wysiadła w hotelu pod „Cesarzem rzymskim.“ W południe o godzinie $\frac{1}{2}$ 1 oddał jej *Najjaśn. Pan* wizytę. Jego Mość Cesarz był przytem w uniformie pułkownika rosyjskiego. Prócz Cesarza odwiedzili Wielką Księżnę: *Książę Badeński* o godzinie 11., nuncyusz arcybiskup *Falcinelli* o godz. $1\frac{1}{2}$, i Jej Mość owdowiała Cesarzowa *Karolina Augusta* o godz. 4. Wkrótce potem pojechała Wielka Księżna z dziećmi swojemi Księżniczką *Marya* i księciem *Mikołajem Leuchtenbergskim* do burgu dla oddania wizyty Jej Mości Cesarzowej, która odwzajemniła ją w ciągu popołudnia. Odjazd Wielk. Księżnej oznaczony jest na dzisiaj.

Jen. kor. pisze, że podana w Nr. 76. *Wanderera* wiadomość o bliskim odjeździe Jego Excelencji kroackiego kanclerza nadwornego do Zagrabia i domysły z tego wyprowadzone są zupełnie bezzasadne.

(Z wydziałów parlamentarnych.) Według wniosku jeneralnego referenta wydziału finansowego, prawo finansowe na rok 1865 opiewać ma jak następuje:

Art. I. Ogólne wydatki na rok 1865 ustanawiają się w sumie 521,897.660 złr.

Art. II. Pierwsza część następnego preliminarza państwa obejmuje szczegółowe użycie i sumy dla każdej z osobna gałęzi administracyjnej etatem przyzwolone. Kredyty przyzwolone według osobnych rozdziałów, tytułów i paragrafów, z jedynym wyjątkiem pensji urzędników do dyspozycji będących i sług, mogą być użyte tylko do celów wymienionych w właściwych rozdziałach, tytułach i paragrafach, i to z wyszczególnieniem co do potrzeby zwyczajnej lub nadzwyczajnej, o ile w preliminarzu przez opuszczenie paragrafów i tytułów, tudzież podziału wydatków na zwyczajne i nadzwyczajne wyjątek tylko jednak na rok 1865 obowiązujący, dozwolony nie został. Dalej lecz zawsze tylko wyjątkowo na rok 1865 kredyt przyzwolony dla ministerium stanu, administracja polityczna, rozdział 7. tytuł 6ty: polityczna administracja w krajach koronnych; dla ministerium sprawiedliwości rozdział 41. tytuł 3ci: administracja sprawiedliwości w krajach koronnych i dla władz kontroli rozdział 42. tytuł 3ci: centralne buchalterye państwa, tudzież tytuł 4.: buchalterye krajowe, przy tych ostatnich jednak tylko co do osobistych pensji urzędników, w granicach tychże tytułów, bez względu na podziały w paragrafach, użyty być może.

Art. III. Dla pokrycia wydatków państwa w Art. I. przyzwolonych, przeznaczane są wpływy drugą częścią następnego preliminarza państwa ustanowionej w sumie 517,637.878 złr.

Art. IV. Dla zebrania sumy w Art. III. ustanowionej, obowiązują obok prawa z dnia 28. grudnia 1864 nr. 97 D. p. p. o dalszym trwaniu podwyższenia opłat podatkowych, stemplowych i innych należności, następujące jeszcze przepisy:

1. Dodatek nadzwyczajny, na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 13. maja 1859 r. przy

- podatku gruntowym,
- podatku domowo-czynszowym,
- podatku domowo-klasycznym,
- podatku zarobkowym,
- podatku contributio arti e commercio w Królestwie lombardzko-weneckiem,

f) podatku dochodowym zaprowadzony, na czas od 1. kwietnia do ostatniego grudnia 1865 roku podwojony zostanie, zaś przy

g) procentach od obligacji, i papierów państwa i stanów, podatek dochodowy z 5% podnosi się do 10%.

Pobór podatku ad g) bez względu na walutę w jakiej obligacje są wystawione, nastąpić ma w sposób rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. kwietnia 1859 r. nr. 67 D. p. p. przepisany, przez strącenie przy opłacie procentów po ogłoszeniu prawa obecnego przypadających, dla tego znosi się rozporządzenie ministerstwa finansów z dnia 4. maja 1859 r. nr. 79 D. p. p.

W krajach w których dłużnikom przysługuje prawo do odciążania podatku dochodowego przy opłacie procentów od kapitałów hipotecznie zabezpieczonych lub w przedsiębiorstwach przemysłowych lokowanych, prawo to rozciąga się i do podwyższenia podatku dochodowego obecnie ustanowionego.

2. Zmiany zaprowadzone prawem z dnia 13. grudnia 1862 r. Nr. 89 Dz. P. P. w prawach z dnia 9. lutego i 2go sierpnia 1850 roku względem stempli i należności bezpośrednich, trwać mają aż po koniec grudnia 1865 r., równie jak i podwyższenie opłaty konsumcyjnej od cukru z krajowych materiałów wyrobionego, tak jak prawem z dnia 29. października 1862 r. Nr. 75. D. P. P. zaprowadzone zostało.

Art. V. Osobnym prawem oznaczone będą przepisy względem sprzedaży przedmiotów i majątku nieruchomego państwa, w rozdziale 39. tytule 1., 3. i 4. drugiej części preliminarza państwa wymienionych.

Art. VI. Będące własnością państwa a z końcem 1864 r. jeszcze w zastawie zostające:

- obligacje pożyczki loteryjnej z roku 1860, w sumie . . . . . 1,530.060 złr.
- 5procentowe obligacje metaliczne w sumie 1,775.000 złr.
- Głognickie obligacje pierwszeństwa w sumie 70.000 „
- Obligacje Lloyda w sumie . . . . . 195.000 „

mają być przedane, cena za nie uzyskana użyta być ma do spłacenia zaciągniętej na nie pożyczki, nadwyżka zaś, jaka się okaże, obrócona być ma do pokrycia niedoboru.

Art. VII. Sumy na rok 1865 przyzwolone, z upływem jednak tego roku w całości lub części nie wydane, mogą być użyte w biegu 1866 r. do celów obecnym prawem finansowym wskazanych, wypłaty jednak z tego tytułu uiszczone liczone być mają w rachunku rocznym na karb służby przeszłego roku. Przyzwolenie jednak na sumy w ciągu roku 1866 nie użyte, ustaje z dniem 31. grudnia 1866 r., z wyjątkiem jedynie sum przeznaczonych na opłatę pensji stałych i należności lub wypłat opartych na tytule prawnym, jako to: procenta od długów państwa i t. p.

Art. VIII. Do pokrycia niedoboru wykazującego się z sumy wydatków . . . . . 521,897.660 złr.
w obec wpływów w sumie . . . . . 517,637.878 „

4,259.782 „
tudzież sumy . . . . . 1,691.955 złr.

potrzebnej do spłacenia 4,077.000 złr. w obligacjach nowej pożyczki srebrem z roku 1864, użyte być ma wynagrodzenie za koszta wojenne szlezwicko-holsztyńskie w roku 1865 wpływające mające.

Na posiedzeniu wydziału finansowego z dnia 16go b. m. odczytano całą relację referenta, poczem nastąpiły dłuższe rozprawy, czyli dokładne wyłożenie stanu stosunków finansowych państwa, ze względu na powiększenie długu państwa od lat kilku i znane operacje administracji finansowej, jak referent wnosi, w relacji pozostawione być mają, które to pytanie na korzyść referenta rozstrzygnięto. Obecny p. minister skarbu był temu przeciwny, gdyż ciemna dość barwa relacji niekorzystny wpływ wywrzeć może na przyszłe operacje kredytowe. Po zadecydowaniu tej kwestyi relacja załatwiona została aż do stronicy 15., składa się w ogóle z 31 stronic. Przy odczytaniu zmieniono jednak niektóre ustępy i złagodzone zanadto jaskrawe wyrazy.

W dniu jutrzejszym wydział finansowy dalszego ciągu relacji słuchać będzie.

Na posiedzeniu wydziału finansowego w d. 17. b. m. odbywała się dalsza obrada nad sprawozdaniem względem ustawy finansowej, nie wiele jednak załatwiono, ponieważ pan minister finansów musiał znajdować się na posiedzeniu izby panów na którym obradowano nad sprawozdaniem komisji względem wniosków komisji kontroli długu państwa. Zastępuje na wspomnienie, że na wniosek deputowanego *Steffensa* wykreślono za przyzwoleniem referenta ten ustęp sprawozdania, który mówi, że państwo nie ma kredytu w skutek nieudania się operacji z pożyczką w srebrze. Wieczorem tegoż dnia odbywał się dalszy ciąg obrady.

Wczoraj miał wydział finansowy dwa posiedzenia, na których obradował nad jeneralnym sprawozdaniem Dr. *Tascheka*. Ustęp względem „zrzeczenia się do czasu potęgi wielkiego mocarstwa“ został przekreślony, jak również proponowane podwyższenie podatku od kuponów. Wciągnięcie do budżetu na r. 1865 szlezwicko-holsztyńskiego wynagrodzenia wojennego zostało odrzucone, a przyjęto wniosek *Herbsta*, żeby o pokrycie niedoboru postarano się inną ustawą. Wczoraj doszedł wydział do ostatnich wniosków.

(Posiedzenie izby panów z 17. b. m.)

Na ławie ministerjalnej zasiadli Ich Excel. pp. *Schmerling*, *Mecsery*, *Plener*, *Frank*, *Nadasdy* szef sekcyjny *Kalchberg* i sekretarz ministerjalny *Faukal*.

Po odczytaniu protokołu ostatniego posiedzenia i wniesieniu kilku petycji w sprawach lokalnych nastąpiło z porządku dziennego sprawozdanie o ustawie względem *peryodycznego transportu osób*.

Ustawę tę przyjęto bez debaty w składzie uchwalonym przez izbę deputowanych.

Drugim przedmiotem porządku dziennego było sprawozdanie komisji względem zmiany §§. 4. i 6. ustawy z 7. grudnia 1858 ku ochronie wzorków i modeli wyrobów przemysłowych. I tu przyjęte zostały wnioski komisji zgodne z uchwałą izby deputowanych, bez debaty, z tą tylko zmianą, że taxa rejestrowania, oznaczona w izbie depntowanych na 1 zł., została znizona na 50 cent. walut. austr.

Dalej nastąpiło z porządku dziennego sprawozdanie komisji o wnioskach izby deputowanych, odnoszących się do drugiego sprawozdania rocznego komisji kontrolującej dług państwa.

Izba deputowanych przyjęła trzy kategorie wniosków: 1) względem uwiadomiania o środkach; 2) o rozstrzygnięciu w wypadkach, przy których zdaje się komisji do kontroli długów państwa, że ze strony administracji finansowej niezachowano należycie przepisów prawnych; i 3) o uchwałach.

Co do kategorii pierwszej przyjęte zostały wnioski izby deputowanych po dłuższej debacie bez odmiany; z drugiej zaś kategorii przyjęty został tylko punkt 1.; wszystkie inne zostały częścią odrzucone, częścią przeszła izba nad nimi do porządku dziennego.

Przyszłe posiedzenie zapowiedziane zostało na dzień następny.

Anglia.

(Rozprawy parlamentu.) Na posiedzeniu parlamentu w d. 13. b. m. rząd dał dokładne oświadczenie względem swego stosunku do Stanów zjednoczonych. Po wzburzeniu, które ostatnie wypadki w Ameryce wywołały w całej Anglii, oświadczenie takie okazało się koniecznym potrzebem. Ministerium zapewnia, że stosunki są ciągle przyjazne, i że nie ma powodu do obawy. Lord Palmerston utrzymywał nawet, że ludność Ameryki nie żywi innych uczuć dla Anglii tylko przychylność i zyczliwość.

Na posiedzeniu izby wyższej w d. 16. b. m. Earl Russell odpowiedział na interpelację lorda Stratforda: Obrady względem uregulowania granicy turecko-perskiej ukończą się zapewne z końcem tego miesiąca; Anglia i Rosya jednogłownie przyczyniły się do tego. Na interpelację Griffitha w izbie niższej odpowiedział lord Palmerston, że praca przymusowa przy budowie kanału Suez, nie ma już miejsca.

Niemcy.

Berlin, 16. marca. (Rozprawy w izbie.) Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych toczyła się jeneralna debata nad ustawą finansową. Minister finansów protestował przeciw zarzutowi przeciążenia kraju podatkami, uznając jednak zasługę sprawozdania komisji budżetowej w wyjaśnieniu sytuacji. Sprawozdanie to opiera się częstokroć na mylnych przypuszczeniach, szczególnie niepodobnymi są do przeprowadzenia wnioski dotyczące się budżetu wojennego co do znacznej redukcji etatu wojskowego przy utrzymaniu dzielności armii i potęgi państwa. Zniżenie etatu wojskowego byłoby zaostreniem, nie zaś usunięciem sporu.

Co do zniesienia dodatku do kosztów sądowych i monopolu soli oświadczył minister, że chwila do zmniejszenia ciężarów jest niestosowna; rozłożenie podatku dochodowego na raty miesięczne nie da się uskutecznić, gdyż rząd stałby się przeto zawisłym od większości izby, a to byłoby osłabieniem jego prawa konstytucyjnego. W tak zwanem prawie budżetowym tkwi spór, nad którym rząd ubolewa. Rząd nie zasługuje na zarzut, jakoby chciał ograniczać prawo budżetowe. Budżet uchwała się jak inna ustawa za współdziałaniem trzech czynników prawodawstwa. Izba panów ma prawo przyjąć lub odrzucić budżet; jeżeli odrzuci budżet izby deputowanych, natenczas nie ma żadnego etatu. Jeżeli obie izby przyjmą budżet, natenczas potrzebne jest zatwierdzenie rządu. Tego prawa nie da sobie rząd uszczuplić. Jeżeli nie zostanie uchwalony budżet, nie może zostać bezczynną administracja rządowa; tylko porozumienie się względem budżetu może uchylić uciążliwą sytuację. Rząd nie wymaga bezwarunkowego przyjęcia przedłożonego budżetu, lecz dobrej woli do zgody. Ta objawi się zapewne i wtedy przy pomocy Boga przyjdzie budżet do skutku; w przeciwnym razie nie spadnie na rząd wina stanu bezbudżetowego. Rząd uznał skuteczność reorganizacji, i dziś nie można jej odwołać bez sprzeciwienia się woli Króla i naruszenia interesów ojczyzny. W końcu nazwał minister wniosek Virchowa niepodobnym do przyjęcia i zbijał zdania kilku mowców.

Po tej przemowie ministra i oddaleniu się jego z izby, przystąpiono na wniosek *Hoverbecka* do dalszej debaty.

Hrabia Schwerin usprawiedliwia ministerium nowej ery przeciw zarzutowi ministra finansów, że wywołało nieporozumienie. Terazniejsi ministrowie zastali faktyczny stan reformy a nie spór o konstytucję. Ministerium nowej ery ustąpiło, aby uniknąć sporu; sądziło, że będzie mogło przeprowadzić organizację wychodzącą z przypuszczenia ustawy rekrutacyjnej rządu, liberalnego i budowy konstytucyjnej.

Ponieważ przez przyjęcie wniosku Hagena dano nam dowód nieufności, przeto nie mogliśmy spodziewać się przeprowadzenia środków. Gdy nasze podania o dymisyę nie zostały przyjęte, doradzaliśmy rozwiązanie izby, jednakowoż z przypuszczeniami, które

się nie ziściły. Spór powstał przez zniesienie granic kompetencji przez terazniejsze ministerium.

Spór może być załatwiony z izbą na tych samych podstawach reformy wojska, ale nie w granicach pojęcia ministra finansów. Utrzymuje z Fancherem: że spór można załatwić przez kompromis, przez zwycięstwo patriotyzmu nad próżnością.

Minister finansów Bodelschwingh mówi, że nie chciał ministerstwa nowej ery uczynić odpowiedzialnym za spór.

Hrabia Bethusy (konserwatysta) nie zgadza się na zasady ministra finansów względem etatu. Mówi: Starajmy się o usunięcie sporu, będzie ono zwycięstwem zaparcia się siebie nad prawem formalnym.

Wagener mówi: Rząd nie potrzebuje, aby go nauczano. Może wkrótce ukaże się budżet w zbiorze praw, jak to zyczył sobie Virchow, ułożony przez Króla i ministrów. Na zawołanie ze strony deputowanych „do porządku“, oświadczył Wagener, że go niezrozumiano. Wiceprezydent Bockum Dolffs chce kazać odczytać nie skorrygowane sprawozdanie stenograficzne. Konstatuje z sprawozdania stenograficznego, że Wagener powiedział, iż ma nadzieję, że i t. d. Na tem rzecz skończona. Co do hr. Bethusy oświadczył hr. Schwerin, że w kwestyi konstytucyjnej będzie zawsze mówić otwarcie. Stojąc przed Królem powie: Najjaśniejszy Panie, to nie uchodzi, to sprzeciwia się prawom kraju. Debata odroczone do jutra.

Kronika.

(Jubileusz służbowy.) Dnia wczorajszego 19go b. m. obchodził przełożony tutejszej buchalterii państwa c. k. wice-buchalter Wny. Ludwik Kobylański czterdziestą rocznicę służby publicznej. Z tego powodu wszyscy radcy rachunkowi i liczna reprezentacja urzędników podwładnych składali czcigodnemu i powszechnie poważanemu jubilatowi najszczerze życzenia. Szanowny jubilat, który mimo tylu lat strawionych w gerliwej służbie zachował pełną siłę wieku męskiego i rzadką świeżość umysłu, uradowany tym dowodem przywiązania swoich podwładnych, dziękując serdecznemi słowy wzajemnie im zyczył, ażeby i oni jak on doczekali się jubileuszu służbowego w pełnej czerstwości i sile wieku.

„Krak. Zg.“ z 18go b. m. donosi: Z powodu słabości Arcyksiężniczki *Gizeli* odprawiono dziś w tutejszej świątyni izraelskiej uroczyste nabożeństwo połączone z gorącemi modłami o jej wyzdrowienie i ze śpiewem chórowym.

W tym samym dzienniku czytamy: Magistrat miasta Krakowa przeznaczył jednoroczne procenta w kwocie 100 zlr. z fundacyi założonej przez pewnego Nieznajomego na pamiątkę szczęśliwego rozwiązania Jej Mości Cesarzowej za rok 1865 dla zasłużonej ubogiej położnicy Katarzyny Martyńczyk.

(Uniwersytet moskiewski) jest w obecnym czasie najliczniejszym. Podług ostatniego sprawozdania liczą w nim uczących się 1804. Najwięcej studentów na fakultecie prawnym. Większa część uczących się w uniwersytecie pochodzi z klas niezamożnych towarzystwa.

Ostatnia poczta.

Wiedeń, 19. marca. Trzeci bulety o stanie słabości Arcyksiężniczki *Gizeli* wydany dnia 18. marca o godzinie 8. wieczorem: „W ciągu dnia niepowiększyła się gorączka. Pod wieczór nastąpiły po przemijającym wzburzeniu narządów powszechne poty. Dr. Löscher, Dr. Widerhofer.“

Paryż, 18. marca. Plakatem przyklepionym na giełdzie oznajmiono następującą wiadomość z Meksyku: Miasto Oajaco poddało się dnia 8. lutego. Francuzi zabrali 4000 jeńców i zdobyli 60 dział.

Kiel, 16. marca. *Kieler Ztg.* donosi: Na dzisiejszem zgromadzeniu prałatów i rycerstwa uchwalono wysłać deputację do Króla pruskiego dla złożenia mu życzeń z powodu jego urodzin. Członkami deputacji są: Hr. Reventlow z Farve, hr. Rantzan z Leeburga, i Schimmelmann z Ahrensburga.

Kiel, 18. marca. *Kiel. Ztg.* donosi: Deputacja kupców i przemysłowców doręczyła wczoraj komisarzom cywilnym uchwalony w Szleswiku memoryał o smutnym stanie przemysłu i handlu w razie dłuższego trwania prowizoryum.

Kolonia, 18. marca. Otwarcie wystawy międzynarodowej naznaczono z przyzwoleniem Następcy tronu na dzień 2. czerwca.

Hamburg, 16go marca. *Börsenhalle* podaje z Kopenhagi prywatną wiadomość, że prawdopodobnie przyjdzie tam do skutku ministerium konserwatywne pod przewodnictwem Friesenborga.

Turyń, 16. marca. W izbie deputowanych minister spraw zagranicznych oświadczył w odpowiedzi na interpelację względem wypadków w Montevideo, że rząd ma zamiar zabezpieczyć kolonię włoską, i dołożył starania, aby złagodzić nieszczęścia wojny, nie wdając się jednak w interwencję polityczną.

Bukareszt, 17. marca. Tegoroczna sesja izb, która podług regulaminu miała być zamkniętą dnia 18. b. m., ma być przedłużoną. Senat uzalał się, że rząd wydał ustawę, nie przedłożywszy mu jej wprzód. Prezydent ministrów usprawiedliwiał ten wypadek zapomnieniem. Ministrów Bosiana, Strata i Verneska mianował Książę senatorami.

Ateny, 11. marca. Słychać, że trzy mocarstwa opiekuńcze poleciły swoim reprezentantom tutejszym czynić rządowi przedstawienia z powodu jego polityki.

Konstantynopol, 11. marca. Na życzenie angielskiej i francuskiej ambasady został naznaczony rządowi perskiemu termin

